

Entered at the Post Office at Chicago, Ill. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok - - 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00.
Do Cech na rok - - - - - 3 zl.

CHICAGO, ILL. 15. LISTOPADU, 1890.

Adresa:
„Sokol Americký“ 126 West Taylor St.
Chicago, Illinois.

Cvičení pořadová.

(Pokračování.)

Přeměny dvojestupu v řadu čelnou.

Z dvojestupu utvořeného ze šiku a stojícího na místě přejde se v řadu čelnou přiřazením spolu k čelnému spolu na levo (na pravo) neb přiřazením jich k čelnému spolu zevnitř.

Na velení:

Na levo (na pravo) přiřadit *pochod!*, setrvá první, v čele dvojestupu se nacházející spol, na svém místě. Všechny ostatní spoly při vyslovení povelu *chod* vykročí.

Druhý spol zatočí ihned v levo (v pravo), na to učiní krok v před, zatočí v pravo (v levo) a vstoupí do čelné řady prvním stojícím spolem stanovcné. Každý z následujících spolu dojde až na to místo, kde stál druhý spol, tam zatočí v levo (v pravo) a jde pak ve směru, do něhož zatočením přišel, tak daleko, až překročí hotovou již část čelné řady, načež zatočí v pravo (v levo) a vstoupí do řady vytvářející se, vyřídí se na pravo (na levo).

Z dvojestupu jsoucího v pochodu přejde se v řadu čelnou na velení:

Na levo (na pravo) přiřadit!

Zde přední spol na udané velení zkrátí krok a všechny ostatní spoly konají totéž co uvedeno při předcházející přeměně; rozdíl jeví se tu pouze ten, že každý spol jakmile vkročí do vytvářející se čelné řady, zkrátí krok a postupuje v před zkráceným krokem zároveň s ostatními spoly v části vytvořené řady se nacházejícími.

Koná-li se přiřazení zevnitř z dvojestupu v čelnou řadu, tu se tato vytváří současně na pravo i na levo od prvního (čelného) spolu, dle něhož ji ostatní spoly vyřídí.

U přiřazení na levo (na pravo) stal se první spol prvním spolem pravého (levého) křídla nové řady a spolníci praví a leví se v ní střídají; u přiřazení zevnitř stane se první spol z dvojestupu středem

vytvořené čelné řady, v níž praví spolníci tvoří pravé a leví levé křídlo.

Z dvojestupu nacházejícího se na místě vykoná se přiřazení zevnitř v řadu čelnou na velení:

Zevnitř přiřadit *pochod!*

Na toto velení stojí první spol na svém místě, druhý spol se rozdělí; pravý spolník jde v pravo a přistoupí na pravo k pravému spolníku prvního spolu, levý spolník jde v levo a přistoupí v levo k levému spolníku prvního spolu. Každý z následujících spolu vykoná totéž co druhý spol, když dojde na to místo, kde tento původně stál. Vše co konal při přiřadování na levo (na pravo) celý spol, koná zde každý spolník zvlášť.

Přiřazení zevnitř z dvojestupu jsoucího v pochodu v čelnou řadu koná se na velení:

Zevnitř přiřadit!

Na toto velení zkrátí přední spol krok, vše ostatní koná se jako v minulém případě, jen že každý spolník zkrátí krok, jakmile vkročí do nově se vytvářející řady, která zkráceným krokem postupuje v před.

Přeměny čtyrstupu v řadu čelnou.

Ze čtyrstupu, vytvořeného ze šiku neb z dvojestupu utvoří se čelná řada podobně jako dělo se z dvojestupu přiřazením na levo a na pravo neb přiřazením zevnitř.

Ze čtyrstupu nacházejícího se na místě přejde se v řadu čelnou přiřazením na levo (na pravo) na velení:

Na levo (na pravo) přiřadit *pochod!*

Na toto velení v čele čtyrstupu se nacházející dvojspol ostane státi; v druhém dvojspolu obrátí se spolníci v levo (v pravo) v bok a učinivše čtyry kroky v před, čímž poslední z druhého dvojspolu překročil místo za levým (pravým) krajníkem prvního dvojspolu, obrátí se v pravo (v levo) čelem a vkročí do řady prvním dvojspolem vytčené.

Třetí, čtvrtý a následující dvojspol vykročí při vyslovení slabiky *chod* z uvedeného povelu a postupně, jakmile z nich který dojde na to místo, kde stál původně

druhý dvojspol vykonají totéž co konal tento, jenom s tím rozdílem, že každý následující dvojspol po prvním obratu v levo (v pravo) v bok učiní o čtyry kroky více v tom směru, v který se nová řada vytváří, než dvojspol předcházející.

Z čtyrstupu v pochodu jsoucího provede se přiřazení na levo (na pravo) v čelnou řadu na velení:

Na levo (na pravo) přiřadit!

Při této přeměně na uvedené velení zkrátí první dvojspol krok. Všechny následující dvojspoly vykonají totéž co při předešlé přeměně, rozdíl jest tu pouze ten, že každý dvojspol jakmile se přiřadí do nově se vytvářející řady, zkrátí krok a zkráceným krokem postupuje v před zároveň s onou částí řady již vytvořené.

Přiřazení zevnitř ze čtyrstupu stojícího na místě, do řady čelné koná se na velení:

Zevnitř přiřadit *pochod!*

První dvojspol stojí, ostatní dvojspoly vykročí a provedou přiřazení tímž způsobem jako bylo udáno pro přiřazení na levo a na pravo z dvojestupu; zde děje se přiřazení současně na obě strany po dvojicích. Levé dvojice z dvojspolu přiřadí se na levo, pravé dvojice na pravo.

Z druhého dvojspolu při pronešení slabiky *chod* z uvedeného velení zatočí levá dvojice v levo, pravá dvojice v pravo a přiřadí se pak tak, jak bylo uvedeno při přiřazení na levo a na pravo z dvojestupu. Všecky následující dvojspoly rozdělí se zatočením v dvojice, když dojdou na to místo, kde stál původně druhý dvojspol a přiřadí se pak uvedeným již způsobem na levo a na pravo.

Celá přeměna vykoná se jakoby ze dvou dvojestupů vedle sebe stojících, současným přiřazením z nich na levo a na pravo.

Ze čtyrstupu v pochodu jsoucího provede se přiřazení zevnitř na velení:

Zevnitř přiřadit!

Přeměna ta vykoná se jako ze čtyrstupu na místě, jenže na uvedené velení

prvým dvojspol zkrátí krok a podobně učiní i všechny dvojice z následujících dvojspolů, když se přiřadily do vytvořující se řady.

Z čelných řad utvořených přiřazením z dvojspolu neb čtyrstupu přejde se snadno opět v dvojspol neb čtyrstup.

Byla-li čelná řada utvořena z dvojspolu přiřazením na levo (na pravo), tu přejde se z ní opět v dvojspol na velení:

Dvojspol v pravo (v levo) *v bok!*

Byla-li utvořena čelná řada ze čtyrstupu přiřazením na levo (na pravo) tu přejde se z ní v čtyrstup na velení:

Čtyrstup dvojspolu bočně v pravo (v levo) *zatočit pochod!*

když dělo se přiřazení z čtyrstupu na místě se nalezavšího.

Dělo-li se přiřazení na levo (na pravo) ze čtyrstupu v pochodu přejde se z ní opět do čtyrstupu na velení:

Čtyrstup dvojspolu bočně v pravo (v levo) *zatočit zátok!*

Z čelné řady utvořené z dvojspolu přiřazením zevnitř přejde se v dvojspol na velení:

Ze středu dvojspol! *Pochod!*

Na tento povel spol tvořící střed čelné řady, jenž byl v původním dvojspolu prvním spolem, vykročí v před, praví spolníci obrátí se v levo a leví spolníci v pravo v bok, a též vykročí. Na onom místě, kde nalézal se prvý spol (střed čelné řady) obrátí se postupně praví spolníci v pravo a leví spolníci v levo čelem a každý takto utvořený spol následuje za předcházejícím, čímž vytvoří se dvojspol, v jehož čele kráčí spol tvořivší střed čelné řady.

Z řady čelné utvořené ze čtyrstupu přiřazením zevnitř přejde se v čtyrstup na velení:

Ze středu v čtyrstup *pochod!*

Přeměna tato vykoná se jako předešlá, jenže tu konají dvojice to, co konali v předešlém případě jednotliví spolníci.

Je-li čelná řada z dvojspolu neb ze čtyrstupu přiřazením zevnitř utvořena, v pochodu, tu velí se pouze:

Ze středu dvojspol!

neb

Ze středu čtyrstup!

(Pokračování.)

O sboru cvičitelském.

Jednou z podmínek řádného cvičení sokolského sboru jest cvičitelský sbor, složený ze Sokolů znalých dostatečně tělocviku, kteří zároveň jsou působiví k tomu jiné, cviky silám těchto přiměřenými, v hodinách cvičebních tužiti.

Jako nedá se mysliti aby opravdu byl tělocvičně činným sokolský sbor čítající třeba jen malý počet členů, bez cvičitele vyučování tělocviku schopného, tak nelze sobě dobře představit, že by sokolský sbor čítající značnější počet cvičitelů členstva mohl se obejiti bez sboru cvičitelského aniž by nedostatek této mu byl na újmu v tělocvičně jeho činnosti a značnějšímu rozsahu této významné známky, kterou na jevo dává svoji životní sílu. Soustava naše, dle níž v menších odděleních, v četách samostatných na různém nářadí současně cvičíme, nevyhnutelně

toho žádá, aby při takovémto způsobu cvičení bylo tolik cvičitelů kolik jest čet, i nelze toho připustiti aby jediný cvičitel cvičil dvě, tři neb snad i více čet na různém nářadí současně, jak se snad na mnohých místech děje po příkladu Němců.

Cvičíme především k vůli tomu, abychom zdraví získávali a sobě je otužovali, však chceme aby se tak dělo způsobem tím nejlepším a nejvhodnějším a zároveň i očekáváme od cvičení aby mělo blahodárných účinků též na ducha našeho, přispívajíc tím k vypěstění odhodlanosti, síňlosti a pevnosti mužné.

Abyste cvičení prospěla cvičícímu na zdraví, musí býti vhodně cvičitelem vybírána a on zároveň musí znáti míru namáhání tomu neb onomu cvičenci přiměřenou; k tomu ovšem třeba aby každého ze svých cvičenců důkladně znal, aby věděl určitě jak jej co nejprospěšněji zaměstnati má, aniž by při tom síly jeho přepnul.

Abyste provádění tělesných cviků působilo též na duch cvičencův, musí při něm tento skutečně přemýšlet, mysl svoji namáhati a tak jí pilně tužiti a osvěžovati zároveň.

Mysl jest napínána při cvičení, kdy cvičenec hledí k tomu, aby při každém cviku správně držel tělo a aby každý pohyb vykonal co možno uhlazeně a úhledně. A tu zase jest třeba stále přítomnosti cvičitele, jenž musí cvičence při každém cvičení upozorňovati na správnost a úhlednost provedení. Bez stálého napomínání a upozorňování cvičence, hlavně začátečníka, nelze očekávati že by mohl ve cvičení učiniti náležitý pokrok, k jakému svýmj schopnostmi a silami jinak při řádném vedení dospěti může.

Na cvičiteli mnoho tu záleží; on musí cvičence své míti takřka stále v rukou i musí při nich bez vyrušování vždy celou hodinu cvičební ztráviti. Kde děje se jinak, tož děje se tak na úkor cvičenců i na úkor cvičení.

Vzhledem k tomu jest nutno, aby bylo všude nejméně tolik cvičitelů kolik jest čet.

A tu naskytá se otázka, kde tolika cvičitelů nabrati? V odpověď pravíme, že snadno mohou býti vychováni z pokročilejších a schopnějších cvičenců, jen když tyto věnují náležitě pozornosti tomu, aby se seznámili se soustavou tělocvičnou tolik, by podle ní mohli vyučovati. Nabytí nejnütnějších vědomostí cvičitelských jak v teorii tak v praxi, není celkem věc tak obtížná a při dobré vůli dá se překonati každým pilnějším cvičencem, jen nutno jí náležitě času věnovati.

Tam, kde dosud cvičitelského sboru nestává, tam ať sestoupí se několik povolání k tomu členů a ti ať sbor takový zaradí. Nepostačí tu však toho pouhého fakta, že ti a ti členové tvoří cvičitelský sbor, i že zavážou se cvičiti čty. Tu především třeba aby cvičitelé takoví i sami ve zvláštních hodinách cvičili a se s cvičební látkou seznamovali, mají-li úloze své co cvičitelé dostáti.

Ve většině našich sborů jest zvykem cvičiti dvakrátě týdně v hodinách večerních namnoze od 8—9 neb od 8 do 9½ hodiny. Cvičící členstvo všude tvoří vý-

hradně dělníci pracující většinou těžce po 10 i více hodin denně (práce 8hodinová jest u dělnictva amerického posud neuskutečnitelným snem)—a tu nedobře se pro ně hodí aby před počítím hodiny cvičební neb po její ukončení cvičili ještě zvláště v cvičitelském sboru; k tomu nejlépe hodí se nedělní dopoledne. Tu každý má dosti volného času, aby jej mohl obětovati cvičení ve cvičitelském sboru, a každý také bývá v tu dobu lépe naladěn ku cvičení po odpočinku než večer po denní práci.

Z těchto ohledů nikde by neměli ti, již chtějí býti cvičiteli, nechati minouti nedělní dopoledne na prázdno, nevyužívajíc je k cvičení cvičitelského sboru. Každý náčelník sboru sokolského, jenž jest zároveň náčelníkem sboru cvičitelského, ať zavede nedělní hodiny cvičitelské kde posud zavedeny nejsou. Pak ať přihlíží sám neb místo jeho zastupující cvičitel aby v těchto hodinách cvičeno bylo soustavně a nikoli jen dle libovolného nahodilého výběru jak se snad někde dosud děje.

V cvičitelských hodinách nesmí býti žádný druh cvičení na tom neb onom nářadí zanedbán buď zúmyslně z pouhé nelásky k němu neb nahodivším se opomenutím. Kdo cvičení řídí nesmí se dáti vésti zálibou, kterou má v tom neb onom druhu cvičení, nýbrž musí všechny soustavně probírat tak jak na řadu postupně přijdou, žádnému z nich přednost nedávaje. Rozumí se, že členové sboru, vědouce že žádný cvičení v hodině cvičitelské nesmí býti opomenuto kdy na pořadu jest, proto snad že není oblíbeno, musí ochotně každé zkoušet a prováděti je co nejlépe dovedou. V hodině cvičitelské nesmí se udáti, aby ten neb onen ze cvičících nechtěl neb dokonce se zdráhal určené cvičení vykonati. Zde musí býti u každého vůle ta nejlepší vykonati se jest; každý ať snaží se každé cvičení bez rozdílu ať již jest snadné neb obtížné provésti co možno dokonale a správně. Cvičící buďtež zároveň upozorněni na každou chybu, již se při provádění toho neb onoho cvičení dopustí. Od cvičení cvičitelů žádáme aby bylo vzorným a tu tím více jest třeba co nepečlivěji k tomu hleděti, aby se náležitým upozorňováním na vady a nedostatky prováděných výkonů cvičitelé na vzájem k vzornému cvičení pobádali.

Dlužno tu zároveň šetřiti i výběru cvičení dle pokročlosti cvičících aby nebyli snad příliš snadnými aneb dokonce malichernými cvičeními unavováni neb naopak příliš nesnadnými výkony přepínání a odstrašování. Budiž zároveň k tomu hleděno aby cvičitelé se střídali v skytání záchrany a dopomoci a aby zachovávali při cvičení sboru pořádek a kázeň — jaké pak sami v obyčejných hodinách cvičebních na svých četách jsou povinni vyžadovati. Kdo cvičení cvičitelstva řídí ať řádně každý výkon pojmenuje a ať vyloží podmínky jeho správného a zdařilého provedení. Aby si cvičitelé zvykali na udané pojmenování výkon každý hned na poprvé správně provésti, ať se v ukázování výkonů střídají; každou hodinu ať ukazuje někdo jiný. Toto střídání

má svoji důležitost a musí ho býti šetřeno aby cvičitelé nabyli schopností ukazovati cvičení svým četám. Stává se totiž že mnohý dosti pokročilý cvičenec i názvosloví znalý, jsa zvyklý cvičiti několikátý v řadě, nedovede hned na poprvé na udané pojmenování cvičení provésti. Takový také je-li cvičitelem, často ukáže četě své jiné cvičení než jaké měl právě na mysli kdy k náradí přistupoval aby je předcvičil; opravuje-li je pak, tu ukazuje cvičencům svým jak jest nejistým i zdržuje je tím zároveň, a neopraví-li nesprávně ukázané cvičení, pak plete tím cvičence neboť jim jiný výkon předcvičil než jaký byl jim před tím jmenoval. Bez praktického cviku nelze nabyti jistoty jaká cvičiteli k ukazování cvičení jest nutnou a té má nabyti při cvičeních cvičitelského sboru.

Zmínili jsme se již že ten, kdo cvičení cvičitelského sboru řídí, nesmí se nechati svéstí zálibou v tom neb onom druhu cvičení i že musí se spravovati soustavným postupem. Podobně nesmí též dávat nezaslouženou přednost tomu neb onomu náradí na úkor jiných. Mínění pokládati hrazdu, bradla a koně na šíř za jediná náradí, na nichž jest cvičitelům cvičiti, jest chybné. Nazýváme-li je obyčejně hlavním náradím, tož nejsou kruhy, koza, stůl, šplhání, břemena a skoky tolik vedlejšími aby nebyly cvičiteli všimány a pěstovány. Proto nechť se cvičení sboru řídí rozvrhem zpracovaným na týchž podmínkách na jakých se pracuje rozvrh pro cvičení členská, aby prospěla svoji všestranností silám a zdraví cvičitelův co nejvíce. Žádost po vyniknutí na tom neb onom náradí, vyžadující zvláštní péči cvičitelův, nesmí sbor svést k tomu, aby náradí tomu zvláštní péči věnoval; tato jest na místě pouze u jednotlivců (a to ne vždy) a ti ať jí zadost učiní volným cvičením.

Na tom, jak počíná si sbor cvičitelský při svých cvičeních, záleží obyčejně i počínání si jeho členů při cvičení čet, a z toho ohledu jest třeba, aby cvičení sboru byla ve všem všudy co nejdokonaleji vedena. Schází-li v některém sboru vůdčí hlava, tam ať členové tvořící sbor cvičitelský vzájemnými úradami a bratrským se podporováním snaží se by co celek co možno nejlépe vyplnili úkol jaký jim co sboru cvičitelskému náleží.

Tu ovšem nesmí nikdo rukou skládati v klín a čekati nečinně až co vykoná druhý.

Seznámiti se s našim sokolským názvoslovím, vniknouti do soustavy sokolské s náležitým porozuměním není práce nikterak obtížná, zvláště pro toho kdo se ve cvičení již prakticky vyzná. Příručných knih pro cvičitele, ač jich nemáme mnoho, máme přece tolik, aby kdo pilně si hlavnější z nich pročte a obsahu jejich trochu přemýšlení věnuje, seznal z nich nejnütnější základy, jež cvičitel má znáti. Rozdělí-li se o tuto práci členové cvičitelského sboru a pak to, čeho studováním theorie poznali společně si sdělují buď v poradách buď při cvičeních cvičitelských, tu za nedlouho jsou všichni seznámení aspoň s těmi nejnütnějšími vědomostmi tělocvičnými.

Žel, že dosud nejeví se mezi námi v tom ohledu dosti dobré vůle, i že neradi mnozí z nás tělocvičné spisy čtou a tím neraději ovšem tyto studují.

Pak se naříkává v té neb oné jednotě na nedostatek dobrého cvičitele. Ať chopí se v takové jednotě pokročilejší cvičenci tělocvičných knih a časopisů („Sokola“ i „Sokola Amerického“, v nichž za leta jest nastřádáno dosti poučení), a ať z nich snaží se seznati co cvičiteli znáti třeba.

Každého okamžiku jest škoda, který člověku, zvláště mladému, k dobrému nevyužitkován na prázdno ujde. Kdyby někteří z našich Sokolů věnovali tolik času ku čtení tělocvičných knih a spisů co ho věnují kulečnicku a kartám, při nichž mnohý po celé hodiny vydrží v smrdutém ovzduší hostince, tu by za krátký čas nebylo mezi námi o dobré a schopné cvičitele nouze.

Pamatujme, že „nikdo bez práce nejlí koláče“. Kdo se chce něčeho dodělati, ten musí přiložiti rukou k dílu.

Chceme-li míti dostatek cvičitelův zřizujeme cvičitelské sbory a v těch toho dbejme, aby členové jejich nejen cvičili jiné, ale aby též cvičili sami sebe ve zvláštních cvičitelských hodinách i aby se seznamovali pilně s vědomostmi cvičiteli nevyhnutelně potřebnými z příslušných spisů a děl.

Co jest právě Sokolství?

Píše T. Vavřínek.

Mnohému čtenáři bude se snad zdáti zbytečným odpovídati tuto na otázku v nadpisu těchto řádků uvedenou a to tím spíše, poněvadž již v časopisu tomto vícekrát bylo poukazováno k tomu, v čem právě Sokolství záleží. Mnoho dobrého bylo v tom směru podáno v Sokolu Americkém jak za pořadatelství Aug. Volenského, Jind. Hájka, Jos. Čermáka, Fr. Liera, tak i za nynějšího pořadatele. Leč zdá se, že všechna ta dobře míněná slova a právě náhledy pronesené o věci sokolské různými jejími zastanci, nenašly dosud mezi námi všeobecného ohlasu i nebyly dosti vštípeny v paměť nás všech. Tudyž míním, že není nevhodným zmíniti se tuto krátce znova o toin, „co jest právě Sokolství“.

Žijeme v praktické Americe v bouřlivém víru, vyznačujícím se materialismem nepříznivým všemu co nese známky ideálního snažení. Hrubý vliv všedního života, v němž snad my všichni bez rozdílu staráme se poměrně více o své materiální blaho než činí naši bratři na rodné půdě v Čechách, utlumuje značně veškerý vznět ideální ať již v tom neb onom směru. Zvláštní naše postavení v této zemi co občanů teprve se zde udomácňujících, při tom však přece srdcem i myslí ve vlasti své jsoucích, působí k tomu, že nevěnujeme se zde žádné myšlence národní s takovou láskou a horlivostí, jako bychom snad činili, kdybychom žili mezi svými, ve své drahé domovině. K tomu ke všemu přistupuje ještě starost o naši budoucnost zde, do níž s obavou pohlížíme, nevědouce zda vše to, co ve prospěch své národní my-

šlénky zde podnikáme, nezničí jednou ochablost a nevěšmavost těch, kteří jednou po nás v díle námi započatém by měli pokračovati.

Tak jeví se veškeré vlastenecké snažení ohroženo býti nepříznivými okolnostmi. A vlastenecké snažení má býti jedním z hlavních úkolů Sokolství, má-li toto se řídit zásadami, jež doň vložili vznešení jeho zakladatelé.

Zmíněné poměry, jež nás obklopují, působíce na mnohé naše rodáky patrným vlivem, ovšem zasahají i v řady sokolské a tu dle mého náhledu jsou příčinou, že nenalezáme všude v našich sborech sokolských dosti ducha vlasteneckého, jímž by jeden každý Sokol byl cele proniknut.

Dotknou se zde pouze jedné věci: kam dosahuje české vlastenectví takových Sokolův, kteří umějíce česky, přece raději si zadrmlí angličtinu? A co jest takových, kteří při každé příležitosti dávají přednost angličtině před svým vlastním jazykem. Vždyť není to žádnou vzácností slyšeti i v našich cvičirných Sokoly jak spolu se domlouvají po angličku.

Častěji se vyskytuje o Sokolstvu americkém úsudek, že má býti zde pevnou hrází zabraňující odnárodnování naší české mládeže.

Leč smíme-liž o sobě právem říci, že konáme vše, abychom skutečně hrází takovou byli.

Jest sice pravda, že sbory sokolské snaží se, aby co spolky národní konaly svoji povinnost, ale třeba tu ještě více činiti a úsilovněji pracovati. V tak ohroženém postavení, v jakém se zde uprostřed moře cizínského nalozáme, třeba zvláštní ostražitosti a horlivosti abychom stanovisko své národní uhájili neporušené zhoubnými vlnami cizínského vlivu.

A v tom míním že jest podstatná část Sokolství: pracovati a snažiti se k tomu, bychom se zde zachovali do budoucnosti ve svých potomcích, jež povinni jsme vychovávat tak, aby oni opět vždy toho byli pamětlivi, že jsou členy národu českého a příslušníky kmenu slovanského. Toť ovšem úkol veliký a za okolností, v jakých žijeme, též i obtížný, za to však vznešený a každé oběti se strany naší hodný.

Nejeví-li se mezi námi dosti horlivosti abychom úkolu tomu plně dostáli, tu příčina toho spočívá snad v tom, že ve vyplnění jeho nevidí mnozí výhod praktických, jež mnohem zřetelněji vystupují při podobném snažení Sokolstva ve vlasti naší, kde sesilování a povznášení vlasteneckého vědomí v lidu českém přináší s sebou zároveň mnohé praktické výhody.

Tak chtěl by snad někdo omlouvat Sokolstvo americké v tom, že není dosti horlivo u pěstování ideálních snah sokolských. Však takovému chci poukázati na praktickou stránku Sokolství, o níž míním, že též není námi tak pěstována, jak toho vlastní náš viditelný, materiální prospěch vyžaduje.

Dosáhnouti síly, otužilosti a pevného zdraví tělesnými cviky, toť praktická stránka Sokolství, reální jeho podstata. A jak počínáme sobě, abychom této podstaty Sokolství využítkovali?

Nejlépe čísla tu odpoví. Ve většině sborů jistě nelze nalézt ani 20 procent cvičícího členstva a nevím zda máme též tak pilných sborů, které by měly přes 20 procent členů cvičících. Za takových poměrů, v nichž nejví se u nás dostatečného zápalu ani pro pěstění ideální stránky Sokolství, ani dosti smyslu pro upotřebení praktických výhod plynoucích z pěstování jeho stránky reální, není divu, kdy ožívají se hlasové upřímných Sokolů, volající po nápravě. Smutným úkazem při tom jest, že ti, kteří mínění své veřejně projevují, chtějíce poctivě a svědomitě přičiní se k povznesení myšlenky sokolské poukazováním k pravému její významu, nalézají často na místě souhlasu jen odpor, ano i zřejmou nepřítel, která snaží se je umlčet, ovšem jen na škodu věci sokolské.

To přece jest známo, že všichni Sokolové nechápu stejně pravý úkol Sokolství a tu jest třeba takovým k němu poukazovati.

Ničím sobě nezajistíme lépe pokrok, jako tím, postaráme-li se o to, aby všichni z nás plnou měrou chápali co Sokolství jest, čím nám má prospěti a čím má prospěti jiným, zejména naší mládeži.

K tomu ovšem jest třeba, aby svobodně směli náhledy své projevovati ti, kteří do Sokolství vnikli a kteří k němu upřímnou láskou přilnuli, která pobádá je k tomu, aby poukazovali na vady a poklesky, jež tu a tam se objeví, volajíce po jejich odstranění, i aby pobádali k vydatnější ještě činnosti tam, kde spořádána činnost již se jeví.

Nesokolským by bylo omezovati takové horlivce pro dobrou věc v pronášení jich náhledů.

Mám za to, že Sokolství znamenajíc v podstatě své nadšenost pro vše české a slovanské vedle horlivé činnosti tělocvičné, musí jevit se svými účinky ve svých pěstitelích tak, že činí je českými vlastenci, přátely Slovanstva a co hlavně dokonalými lidmi, kteří dovedou na vzájem se snášeti a k sobě lnouti s pravou láskou člověčenskou, tvoříce jedinou svornou rodinu, v níž každý člen její cítí se býti sbratřen se všemi ostatními členy.

A tak tedy jest pravé Sokolství v souhrnu vším tím, co činí z nás muže, snažící se přispěti k povznesení naší národní myšlenky a to především na základě pěstování tělesných cvičení, jimiž vyvíjí se v nás nejen síla tělesná a pevné zdraví, ale které činí nás i dokonalejšími, vzbuzuje v nás to pravé lidské uvědomění, budící v nás všech lásku skutečně bratrskou. —

Vlastní silou.

V srpnovém čísle „Sokola Amerického“ ve článku „Zřizujeme tělocvičny“ podal jsem v stručnosti náhled, jakým způsobem mohly by si jednoty pomoci během času k vlastním tělocvičnám, a ty, které je mají, ku kapitálu na jich zdokonalení. Neozval se od té doby veřejně o tom náhledu ani jediný hlas. Snad někteří Sokolové pokládají způsob k domození se vlastních tělocvičen, jak jsem jej navrhl, za nevhodný neb nedostateč-

ný. Nechtě navrhnu jiný — a bude-li lepší, s radostí jej podporovati budu. Nezáleží mi na prostředcích (pokud jsou důstojné účelu, k němuž mají posloužiti) jen když cíle jimi dojdem. Neodávám se chabosti u věci tak důležité! Každý Sokol upřímný ví ze svého pozorování, kterak vlastní tělocvična jednotě k rozkvětu pomáhá. Jak o té věci soudil Tyrš, je známo. Uvedu pouze několik z jeho slov, jež obsažena jsou v článku „O příčinách upadání a o prostředcích k obživení jednot sokolských“, uveřejněném v „Sokole“ pražském r. 1881:

„... budmež pamětlivi toho, že jednoty sokolské snad více než kterékoli jiné též hmotného nákladu vyžadují a že na konec žádný spolek úplně a pro všechny možné případy zabezpečen není, pokud též vlastní svou budovu, svou vlastní tělocvičnu si nezaložil, z níž žádná libovůle jednotlivce a žádné změny poměrů místních jej více vypuditi nemohou.“

Karel Vaniček, horlivý, však zároveň též strážlivý Sokol, líčí důležitost vlastní tělocvičny ve článku „K životu, ne k živoření“, ježž první cenou „Sokola“ byl počten, následujícími trefnými slovy:

„Místnost vyvolte nejlepší, nejuzdůšnější a nejprostrannější; ovšem jest někdy volba těžká, často vůbec o ní nelze hovořiti. Základním požadavkem jest, aby každá jednotka měla zimní cvičiště, neboť pouze v létě cvičiti a i tu na počasí býti závislým, to není celý život sokolský a jednotka přichází tak o nejprůhodnější čas ke cvičení, o sezonu zimní. A ještě jedno přání, kéž by mohlo býti splněno! Mním to, by jednoty nebyly odkázány cvičiti v hospodě. Víím dobře, že ve mnohých místech jest taneční sál jedinou místností, kde cvičiti dlužno, ale s kolika nepřijemnostmi! Při každé zábavě nutno náradí ze sálu odstraniti, o každém plesu, nebo muzice poškodí se něco z majetku spolkového, zkrátka i dobře, často, přechásto dává se cítiti, že hospoda není vhodnou místností pro jednotu. Nepij-li členové o každém cvičení aspoň sklenici piva, nařká hostinský, že má ze Sokolů jen škodu, pijí-li, má zase „Sokol“ škodu. Pít či nepít? Není jiné pomoci — nutno pít, nemá-li hostinský přirazit k nám, nebo dokonce dáti výpověď. Ale kdy tedy pít, před cvičením? Tu prý pláče v koutku genius Sokolstva a po cvičení? To nařkájí zase domácí (přechásto právem). Kdo to v jednom i druhém případě odnese? Jednota. Ovzduší hostince, plné tabákového dýmu a sprostého aromatu patok, nehodí se ku pěstění ideálů sokolských, blaze jednotám, jimž možno cvičiti v tělocvičnách školních, sebe skrovnějších, třikrát blaze těm, jež cvičí ve svém!

Cvičiti ve svém, toť jeden z ideálů našich, jemuž v době novější dobře porozuměno, jak svědčí horlivá snaha po vlastních tělocvičnách. Býti svým pánem, nezávislým na vůli velmožných jednotlivců, toť vědomí, jež samo o sobě již jest znamenitou posilou myšlenky sokolské. V žádné jednotě, sebe silnější a zdravější, nelze říci: „Máme zajištěnou existenci“, nemá-li jednotka vlastního stánku. Může míti plnou přízeň občanstva, může míti pěkný kapitálek v záložně — přijde doba persekuce, převratu politického, úpadku finančního, příznivci odpadnou, kulaté penízky se rozkutálejí, jednotka hyne a věci poslední jsou horší prvých. A jednou-li se jednotka rozpadla, pak velmi, velmi těžce

znova se ustaví, nemajíc místa pevného, kde by zakotvila. Není tak u spolků s vlastní tělocvičnou. Ne snad, že by nemohly býti rozpuštěny, že by neklesly v nečinnost, že by jim nebylo zápasiti s obtížemi peněžními (naopak, zápasí z pravidla i dlouho s nimi), ale tělocvična tu jest: nechá občanstvo ku své hanbě dojíti, by ve případě nejhorším přešla v ruce cizí? Již místní vlastenečství toho nedopouští, ba i ti šosáci budou se přece jen báti veřejnosti a neodváží se, rozmnožiti „Kratochvilnou historii měst a míst českých“ o nový, „cenný“, třeba ne valně kratochvilný příspěvek. Veřejné mínění postaralo by se, aby jména jejich zachována byla „vděčné paměti“ současníků i potomků, a veřejnosti bojí se oni, jako sovy světla, třeba měli kůži jako nosorožec, či hroh oboživelný.....

Jen toho třeba, by jednoty naše při této chvalitebné snaze svojí dovedly řádně počítati, by obtíže a starosti s tělocvičnou byly co nejmenší; překročení rozpočtu mstí se vždy. Vyskytly a vyskytují se u nás též návrhy koaliční t. zv. „národních domů“, v nichž by veškeré spolky místní našly útulek svůj. Většina je vítá z toho důvodu, že tu každý spolek složí fond svůj na společný účel, jehož taktu spojenými silami lépe lze dosáti, dále i proto, že taktu všechny vrstvy občanstva zúčastní se při podniknutí tom, konečně i z toho důvodu, že obec tím spíše a vydatněji přispěje. Jestli to pravda pěkný sen o vzájemné shodě, žel však, že skutečnost takové sny nemilosrdně maří. Ochotníci mají zkoušky nejraději v den, kdy Sokol má cvičení, ostatní spolky také mnoho se po tom nechlížejí, patrně v domnění, že „na to komediantství jest času dosti“, jejich záležitosti je jsou přednější — kdož to ví, proč u nás ve všem a všude musíme si vzájemně překážeti! Hovořím na základě fakt, nebarvím tedy nikterak černě. Když již není zbyti a myšlenka „spojených sil“ nachází rozhodnou většinu, pak nezapomeňte zabezpečiti Sokolu jasnou smlouvou nerušené užívání sálu po dny cvičební. Největším obnosem z pravidla přispěje Sokol a on to přece zpravidla jest, jež za to má největší půtky o místnost. A jak nepěkně odbudou často jednotu sokolskou! Známe jest příklad, kde v „Národním domě“ vykázali Sokolu — sklepní místnosti, kam prosakovala spodní voda, kde potůčky se stěn se řinuly. Cementováno i asfaltováno, když pak dosti peněz vyházeno, by aspoň trochu snesitelným byl pobyt v místnosti té a vše marno bylo — vystěhovala se jednotka, již nechtělo se v mučírnu za živa shnítí..... Proto počítejte a buďte opatrní, jako hadové.“

Z předcházejícího zajisté každý nahlédnouti může, jakou důležitost vlastní tělocvična pro každý spolek sokolský má.

Spůsobem, ježž navrhuul jsem v srpnovém čísle „Sokola Amerického“, poskytnuta by byla výhoda každé jednotě sokolské, nehledě ani k tomu, že bychom postavením tělocvičen v celku rozšíření sokolské myšlenky v Soustátí (což přece hlavním naším úkolem) pomohli vydatněji než čímkoli jiným a že bychom tím též získali dobré pověsti jménu českému mezi cizinci. Na zdar!

F. Lier.

Pozn. red. Sokol Lier navrhl v článku „Zřizujeme tělocvičny“ nadepsaném, a v srpnovém čísle t. l. uveřejněném, aby byl ustanoven v N. J. S. mimořádný příspěvek 25 centů čtvrtletně, ježž by každý člen byl po-

vinen platiti a jehož by bylo pak užito k zřizování tělocvičen. Navrhovatel počítal, že při 2000 členech N. J. S. by se za dvě léta vybralo k zmíněnému účelu 4000 dollarů a o těch by losem bylo rozhodnuto, kterému sboru je zapůjčiti na mírný úrok k zřízení vlastní tělocvičny. Po následujících dvou letech — neb dříve když by bylo více členů — byly by další 4000 dollarů sebrány a ty by byly půjčeny opět oně jednotě, jež by k tomu byla losem ustanovena. Tím způsobem domnívá se navrhovatel, že bychom si během času sami, vlastní silou, bez doprošování se, pomohli k tělocvičnám.

Jest nám líto, že musíme na tomto místě poznamenati, že pokládáme provedení návrhu Sokola Liera v době přítomné za nespílitelné, přihlížejíce ku zkušenostem, jichž máme o podnikání působení společných sil vyžadujících. To by musil býti v nás vyvinut mnohem dokonaleji smysl pro pospolitost a pro vzájemnou výpomoc, abychom byli schopni návrh podobný uskutečniti. Nejsme žádnými snilkami a hledíme na vše zrakem co možno střízlivým, nedávajíce se nikdy unášení klamnými nadějemi. Věru že špatně bychom se znali, věříce, že navrženým způsobem by si postupem času pomohly naše sbory k slušným, vlastním cvičiřnám.

Není tomu dávno, co voláno bylo většinou členstva N. J. S. po tom, aby byl snížen příspěvek k N. J. S., a volání tomu také učiněno zadost na mimořádném sjezdu v Clevelandu.

V jednotlivých našich sborech není dosti ducha pospolitého, nesoucího se k tomu, aby staral se upřímně o zájmy veškerého Sokolstva česko-amerického, jako stará se o zájmy ve vlastním svém sboru. Ač v theorii celá N. J. S. jest jedinou sokolskou rodinou, v níž všichni její členové jsou na vzájem bratry, tož ve skutečnosti, jest tato rodina rozvětvena na tolik menších rodin, kolik jest sborů a v každém tomto sboru jak zcela jest přirozeno, jsou každému jeho členu zájmy této menší rodiny bližšími, než zájmy členův jiného sboru.

Vyznejme si zcela upřímně a bez přetvářky, že máme do toho ještě daleko, abychom se stali tak dokonalými Sokoly, by nám vždy byl přednější zájem Sokolstva co celku než zájem sboru, k němuž ten který z nás náleží. Zmiňujeme se takto ovšem o Sokolstvu co o celku, dodávajíce, že těch, kteří skutečně by byli hotovi, aby návrh podobný, jaký Sokol Lier učinil, byl proveden, jest žel veliká menšina.

Abychom příkladem dokázali, jak posud jsme hrozně pozadu v pospolitosti sokolské, kteréž návrh zmíněný k provedení svému vyžaduje plnou měrou, uvedeme tu jen ten příklad, že vydrží u nás působiti vedle sebe dva neb více sborů po celá léta v stísněných poměrech, kdežto by mohly, spojivše se, žíti v poměrech utěšených. Kde v řadách našich vyskytují se takové příklady tříštění sil a drobení se, tam žel nelze doufati, že by se našlo dosti takových, kteří by byli ochotni podporovati zájmy celku v tom vědomí, že teprve svým časem dostane se i jim pomoci.

S radostí bychom se připojili k návrhu Sokola Liera, však obáváme se, kdyby i pro tu chvíli našlo se proň dosti horlivých zastanců, kteří by se o přijetí jeho postarali, že by po nějaké době způsobil mnoho obtíží, které by pak mohly způsobiti více zla než dobra. Čtvrtletní poplatek 25 centů od každého člana vymáhati vedle dosavadních příspěvků sborových a k N. J. S. bylo by velice snadnou věcí, kdyby všichni členové smýšleli jako Sokol Lier, jenž uvádí ve svém

návrhu: „I ten nejnuznější z nás může čtvrtletně 25 centy bez ublížení sobě na dobrou věc přispěti“, však všechny dosavadní zkušenosti nás žel učí, že všichni naši Sokolové tak nesmýšlí.

Míníme, že by konečně, za peníze naduvedeným způsobem získané zřizovati tělocvičny, bylo trochu zdlouhavé. Tam kde jest třeba řádné tělocvičny, tam bylo by trochu dlouho po léta čekati s její zřizováním.

Znajíce poněkud poměry skoro ve všech městech, v nichž se nalézají sbory k N. J. S. patříci, jsme toho náhledu, že při dobré vůli všem jest lze domoci se vlastní tělocvičny a to v době kratší, než by se stalo shora uvedeným způsobem.

V nejnepříznivějších poměrech v tom ohledu jest Těl. Jed. Sokol v New Yorku, kde pozemky v části města Čechy obydlené jsou příliš drahé, takže by pozemek příhodný pro tělocvičnu stál mnoho tisíc dollarů. Míníme, že každý sbor sokolský co spolek národní, a co spolek starající se nejen o prospěch svých členů, ale i o prospěch české národnosti vůbec, má nároků na podporu veškerého Čestva toho místa, v němž působí a pokud dosavadní zkušenosti ukazují, tož nároky tyto jsou českým obyvatelstvem toho kterého města uznávány co oprávněné a zasluhující aby byly vyplněny. Kdekoli se posud sokolský sbor obrátil k českému občanstvu o poskytnutí pomoci k dosažení dobré věci, tu bylo mu jí také poskytnuto. Uvedeme tuto za příklad, že výstava Plzeňského Sokola pořádaná roku loňského ve prospěch postavení tělocvičny vynesla čistého výtěžku přes 39 set dollarů, tedy tolik, co by bylo za dva roky složeno veškerým členstvem N. J. S., když by toto čítalo na počet 2000 hlav a když by každý platil 1 dollar ročně.

Budíž zde též uveden příklad, že jest možno i slabému sboru sokolskému zříditi si vlastní tělocvičnu, jeví-li se u členů jeho k tomu dosti dobré vůle. Nedávno do Nár. Jed. Sokolské přijatá Těl. Jed. Sokol ve Westfield, Mass., čítající na 20 členů má svou vlastní tělocvičnu, k níž si pomohla horlivostí a přičinlivostí vlastní.

Jsme přesvědčeni, že by mnohý z našich sborů měl vlastní řádnou tělocvičnu, kdyby měl tolik cvičenců, kolik má členů. Však při takové tělocvičné činnosti, jaká se tu a tam jeví, necítí se leckde potřeba řádné tělocvičny, a proto též nejví se ani mezi členstvem dosti horlivostí, aby co nejdříve mohli cvičiti ve vlastní své tělocvičně, v níž by jim nikdo cizí svými rozmary, jakých domácí páni vůči nájemníkům mívají do neokonečna, neprekážel.

Tam, kde by byla tělocvičná činnost co nejhodnější, tam zasáhla by i v širší naše české občanstvo, a to jak jsme uvedli jest na mnoze ochotno poskytnouti své pomoci dobré věci.

Tam kde stačí k pěstování tělocvičny tomu neb onomu sboru čítajícímu přes sto neb i přes dvě stě členů, všelijaká dusná, nevlídná, malá, na prosto k cvičení se ani nehodící místnost, tam nelze očekávati, že by se našlo dosti ochotných členů, chtějících platiti příspěvky na zřizování tělocvičen dle způsobu Sokolem Lierem navrženého, když není v sboru takovém ani dosti k tomu ochotných členů, aby platili třeba jen tak nízký příspěvek na zřízení tělocvičny vlastní.

Nedospěli jsme posud tam, aby každý z nás cítil potřebu tělesné cvičení pěstovati a o šíření jich i u jiných se starati, nejsme posud všichni o tom přesvědčeni, že tělocvičná činnost jest prvním a hlavním úkolem

sokolského sboru. Proto dnes po celém čtvrt století, co Sokolství jest v této zemi pěstováno, teprve musíme přemýšleli o prostředcích, jak bychom si pomohli k tělocvičnám.

A mohli bychom si k nim přece pomoci. Tam kde jest sokolských sborů více než tučet, jako ku př. v Chicagu, ať se spojí a utvoří sbory jen dva, neb po případě i tři neb čtyry, aby nikdo neměl do cvičení daleko, a za rok můžeme míti v Chicagu dvě, tři neb čtyry řádné tělocvičny.

Milerádi bychom byli tuto na místě uvedené úvahy napsali, že jsme z plna srdce o tom přesvědčeni, že dobře míněný návrh Sokola Liera nalezne uskutečnění žádoucího, ale ze zmíněných příčin, jež nás o tom v pochybnost uvádí, dodáváme tuto pouze, že dlužno nám dříve všem státi se opravdovými pro společnou věc horlivě zaujatými Sokoly, a pak teprve nalezne u nás návrh podobný přijetí, a provedení jeho bylo by pak ovšem jen doporučiti.

K sjezdu všesokolskému.

Píše Aug. Tesar.

Četl jsem se zájmem pozvání České Obce Sokolské k sjezdu všesokolskému v příštím roce v matičce Praze pořádaném, jež bylo otištěno v čís. 8. t. l. i chci se zde několika řádky zmíniti o tom, jak bychom se k pozvání tomu měli zachovati.

Bratři, nezůstávejme neteční tam, kde jedná se o zájem celé věci sokolské. Přijměmež bratrské pozvání České Obce Sokolské a přičiňmež se, aby Sokolstvo americké bylo důstojně zastoupeno v těch dnech v zlaté Praze, kdy veškeré Sokolstvo ze všech krajů slovanských slétne se tam ku břehům stříbropenné Vltavy, aby podalo důkazů o pokroku svém.

Nár. Jed. Sokolská měla by u příležitosti té vyslati nejméně jedno závodní družstvo, záležející ze Sokolů k tomu spůsobilých, aby čestně nás zastupovali o slavném tom holdu sokolské věci pořádaném.

V dobré posud máme paměti, jak před třemi lety při sokolské naší výpravě do vlasti tamní politické úřady zmařily nám částečně, nač jsme se byli tolik těšili, totiž podstatnou část závodů.

Donfejme, že příští sjezd sokolský nenarazí na podobné překážky i že stane se skutečně pravým sjezdem veškerého Sokolstva, jež nebudou žádnými zákazy zdržováno, přispěchá ze všech končin, aby v slovanské Praze v tuhém zápasu síly své změřilo a pevné pouto lásky bratrské, jež víže je v jediný svorný celek, znova utvrdilo a upevnilo. Nuže v těch dnech sokolskému sbratření určených, kdy před tváří národa českého Sokolové skládati budou účty ze své činnosti, nescházejme ani my, kteří jsme tak úzce se Sokoly ve vlasti spojeni, majíce s nimi zájem společný.

Přiložme jen rukou k dílu, mějme dostatek dobré vůle a pak bude Sokolstvo americké důstojně representováno o významném sjezdu všesokolském.

Kdyby V. V. N. J. S. ustanovil zvláštní příspěvek, (každému členu 10 centů čtvrtletně), jehož by se užilo k vypravení

závodního družstva, tu by tím obeslání sjezdu všesokolského bylo co do stránky finanční zajištěno.

Po případě by mohla i každá jednota uspořádati zábavu ve prospěch účelu toho a Těl. Jednota Sokol v New Yorku mohla by pořádati za účelem tím cvičení na rozloučenou, až by závodní družstvo mělo odjetí.

Neméně důležitou úlohou bylo by vybrati členy onoho závodního družstva k všeobecné spokojenosti. Musili by to býti síly nejlepší a Sokolové dokonali. Mním, že by se mohly pak asi dva měsíce před obesláním sjezdu všesokolského uspořádati v každé jednotě závody a výsledky jich by se zaslaly Výk. Výboru a ten by vybral pak nejdovednější do závodního družstva. Jisto jest, že nemá každá jednota členy stejně schopné a tu musila by býti spokojenou pak i taková jednota, které by se zastoupení v závodním družstvu nedostalo. Výk. Výbor by ustanovil, jakým způsobem by se zkoušky k výběru závodníků určité měly provést a kde by to bylo možno, tam by si pozvali soudce od jiných jednot, aby souzení bylo k všestranné spokojenosti.

Co jsem tuto uvedl, jest dle mého náhledu snadno provedlivým, však možno že by snad někdo jiný mohl v té věci podati náhled, jehož provedení bylo by výhodnějším.

Každým způsobem jest naší povinností abychom sjezd všesokolský obeslali a to způsobem Sokolstva česko-amerického důstojným. Vždyť láska naše k rodné vlasti v nás přece neutuchla, vždyť cítíme se i v dálné cizině býti její syny a tu v době, kdy tato drahá naše máti bude se radovati nad pokrokem statečných synů svých, bude na nás, abychom i my stáli v řadách věrných junáků českých a slovanských.

Čas kvapí letem i jest nám již vážně pomýšleti na to, aby obeslání sjezdu všesokolského junáky našimi bylo co nejdříve zabezpečeno.

Nuž, vzhůru Sokolové američtí, ať na přes rok v slovanskou Prahu zavítají i naši stateční borci k sletu všesokolskému.

Nuž, ajta vzhůru!

Sokol americký.

* Nově založená Těl. Jed. Sokol Čecho-Moravan ve Flatonia, Tex., věnovala \$15 ve prospěch povodní střížených krajanů v Čechách. Dne 5. t. m. pořádala zmíněná Jednota zábavu a výtěžku z ní vylpynuvšího užije k zakoupení tělocvičného náradí.

* Slavnost odhalení praporu konala dne 19. m. m. Těl. Jed. Sokol Tyrš v Chicagu za účastenství všech sborů Sokolů a Sokolek chicagských.

* Dne 9. t. m. pořádal Klatovský Sokol v Chicagu slavnost odhalení praporu. Klatovský Sokol byl založen 1. ledna 1889 a čítá přes 90 členů.

* Těl. Jednota Sokol v Chicagu pořádala společně se Svobodnou Obcí bělohorskou tryznu v den 8. t. m.

* Chicagské sbory Sokolek budou záhy rozmnoženy o nový sbor. Výbor Těl. Jed. Sokol Čechie svolává ku dni 17. t. m. schůzi

(na 8. h. večerní do č. 566 Noble St.) českých dívek, v níž se má ustavit „Dívčí tělocvičný sbor Sokolek Těl. Jednoty Sokol Čechie.“ Na zdar!

* Těl. Jed. Sokol Čechie v Chicagu zakoupila dva loty (čís. 32 a 34 na Emma St., blíže Milwaukee ave.) za \$3.600 i chystá se postavit na nich v příštím jaru důstojnou tělocvičnu. Ve prospěch postavení této tělocvičny uspořádá zmíněný sbor výstavu, ku kteréž činí čilé přípravy.

° Dne 2. t. m. pořádala Těl. Jed. Sokol Tyrš v Chicagu zdařilé veřejné cvičení v Národní síni na rohu 18. ul. a Centre ave. Cvičení to vedl Sokol R. Hurt, čleň Plzeňského Sokola, jemuž odevzdán byl při té příležitosti záslužný diplom a skvostný odznak sokolský za zásluhy, jakéž si získal o zdárný rozvoj T. J. Sokol Tyrš, jejíž členstvo a žactvo již déle dvou let cvičí.

* Chicagská Těl. Jed. Sokol Polski č. I. v Americe pořádala dne 9. t. m. veřejné cvičení v Národní síni na rohu Centre ave. a 18. ul., kteréžto účastnila se též četa Plzeň. Sokola a četa T. J. S. Tyrš. Cvičení vedené Sokolem Fr. Pecivalem, členem Plzeňského Sokola podalo důkaz, že polští naši bratři pilně se tuží, valně pokroky v tělocviku činíce. O to ovšem vedle horlivosti členů Polského Sokola má hlavní zásluhu Sokol F. Pecival, náš nejlepší Sokol na západě, který s nevšední horlivostí zastává u zmíněného sboru již na třetí rok úřad cvičitele.

Dne 29. m. m. skonal po delší nemoci

SOKOL JOSEF MATĚJKA,

člen Sokolské Jedn. Blesk v Baltimore, Md. Zesnulý byl Sokolem upřímným a pro mírnou a dobrou svoji povahu u všech, kdož ho znali, oblíbeným. Budiž mu vděčná paměť!

Pilně čtème.

Jednou z hlavních závad valně zdržujících pokrok věci sokolské a zaviňujících, že tato stále nezapouští dosti hluboko kořenův svých ve vrstvy nejen lidu našeho, ale i v řady samých Sokolů jest ta okolnost, že málo, velmi málo se u nás čte odborných spisů tělocvičných a děl o tělocviku jednajících.

Povinností každého vzdělaného člověka, zvláště pak Sokola jest, aby v době, kdy pěstování tělocviku vítězí v každém vzdělaném a rozumném národu, seznámil se se tímto velikým dobrodincem novověkého lidstva. S radostí vítáme proto oznámení, že v českém jazyku má býti vydáno dílo jednající o tomto vysoce zajímavém předmětu. Redaktor časopisu „Sokol“ JUDr. dr. Scheiner chystá se totiž právě k vydání prvního dílu „Dějin cvičení tělesných“,

kterýž obsahovati bude zevrubné a každému přístupné líčení tělesných cviků ve starém věku pěstovaných a bude-li podniku tomu přízeň věnována, vydá další dva díly, pojednávající o tělocviku středověku a nového věku.

Na Sokolstvu americkém jest, aby podniku tomu poskytlo podpory co nejhojnější. Každý z našich Sokolů měl by si zmíněné dílo, jež bude četbou velmi poutavou a poučnou, objednat. Cena prvního dílu jest v předplacení 1 zl. 70 kr. bez poštovní zásilky, a tu jest každému z nás snadně možno částku tak malou obětovati na knihu, jež pro každého Sokola bude pravým pokladem.

Doufáme, že toto upozornění naše na připravované vydání „Dějin cvičení tělesných“ najde žádoucího ohlasu.

Objednávejte si knihu zmíněnou buď přímo pod adrese „Dr. J. E. Scheiner, redaktor „Sokola“, Praha, Bohemia, Europe“ nebo prostřednictvím pořadatele t. l.

V každé jednotě naší mělo by býti o to postaráno, aby co možno všichni členové její se na „Dějiny cvičení tělesných“ předplatili.

Podporujme věc k prospěchu Sokolstva čelící. Na zdar!

Z ruské tělocvičné literatury.

Uvádíme tuto krátký úryvek ze stati pojednávající o tom, jak vésti si při vyučování cvičením tělesným ve škole obecné, kterážto stat uveřejněna byla v „Sokolu“ př. r., byvši vyňata z díla „Přehled ruské literatury tělocvičné.“

V tomto úryvku naleznou ti, kdo se cvičením mládeže zabývají, mnoho dobrých naučení, jež mohou prospěšně využítkovati, řídice se jimi při vyučování.

1. Tělocviku náleží věnovati ve škole nejméně 3 hodiny týdně. Každou hodinu mají se cvičiti všechny tři druhy cvičení (prostná s nářadovými, pořadová a hry) s následujícím rozdělením času na každý druh: 1. stupeň — prostná cvičení 20 minut; pořadová — také 20 minut. Potom na hry, pod vedením učitele, ostatních 20 min. Na 2. a 3. stupni: na prostná 15 min., pořadová 20 m., nářadová 15 min., hry 5 minut.

2. Počet a délku cvičení pro každého cvičence zvláště ustanoviti je velmi těžko, neboť závisí to od povahy žáka, od jeho rodu, vzrůstu, zdraví, síly, návyku, a taktéž i od druhu cvičení samých. My omezíme se poukázati toliko k tomu, že ve cvičení má se pokračovati tak dlouho, pokud teplota po celém těle rovnoměrně se nerozvinula; dle toho žádoucně na př. pohyby hlavou a trupem vykonati asi 3—5krát, a paží a nohou 5—20krát.

3. Cvičení náleží prováděti mezi hodinami druhých učebních předmětů, na př. v čas proměny; mohou se prováděti i před vyučováním anebo večer, ale vždy před jídlem. Stalo-li by se, že následkem jakýchkoli vnějších příčin musí se učiti tělocviku po jídle, má se to díti nejméně po uplynutí 1½ nebo 2 hodin.

4. Ve cvičení třeba dle možnosti vystříhati se častého opakování cvičení jedněmi a těmiže částmi těla, což nívá v zápětí rozvoj jedné části na úkor druhých. Následkem toho radíme rozdělit cvičení tímto způsobem: a) po cvičení hořených částí těla cvičiti dolní a naopak; b) lehká a rychlá cvičení vzíti na počátku a ku konci hodiny, těžká a zdlouhavá uprostřed a c) zdlouhavá cvičení měniti dle možnosti se hbitými.

5. Záleží-li hodina současně ze cvičení prostných i nářadových, třeba cvičení ta rozdělit tak, aby na počátku prováděla se cvičení prostná (od 10—15 min.), potom cvičení na nářadích (od 35—40 minut) a zakončiti hodinu volným pochodem anebo vůbec prostnými cvičeními, k čemuž se upotřebí 5—10 m.

6. Lehká únava je při cvičení nevyhnutelná; nesmí se však nižádným způsobem dopustiti, aby zjevila se u žáků nápadná bledost tváří, píchání v boku, prudké a nerovnoměrné tlučení srdce, přervané dýchání. Ku zamezení toho je

třeba nevyhnutelně po několika cvičeních (od 5—10 m.), přihlížeje ku druhu cvičení, dopřátí cvičencům nedlouhého oddechu ($\frac{1}{2}$ —2 m.); a hlavně — rozděliti žáky do skupin, v nichž by síla i zdraví žáků byly co možno stejny.

7. Učitel obracej pozornost svou k tomu, by žáci při vykonávání pohybů nezadržovali dechu, což, jak známo, překáží pravidelnému oběhu krve; proto je zcela dobře žádati od cvičenců, by počet cvičení hlasitě počítali: jedna, dvě, tři.

8. Nesmí se nijak dopustiti žákům, aby ihned po cvičeních, zvláště namáhavých, si sedli, lehli, nebo vůbec zůstávali bez pohybu. Tehdy třeba nevyhnutelně zaměnit oddech chůzí, obyčejným volným krokem anebo jinými jakýmkoli cvičeními, ale takovými, při kterých netřeba silného napjetí.

9. Taktéž nesmí se dopustiti žákům, aby ukájeli žízeň buď mezi cvičením aneb ihned po jeho ukončení.

10. Oděv a podobně i obuv žáků má býti při cvičení přiměřený — ani příliš volný, ani opět těsný, a vůbec takový, aby netisnil žádnou část těla, takže mohou venkovští hoši cvičiti v košili, v punčochách aneb i bosmo, není-li podlaha komnaty příliš chladná, a podvázati si kalhoty pod koleny.

11. Cvičební hodinu náleží vždy zakončiti volným krokem a rozšiřováním hrudníku, k čemuž nevyhnutelně, by žáci vyrazili křiky, jako: urá a pod.“

DOPISY.

V Manitowocu, Wis. dne 20. října 1890.

S radostí mohu sděliti veřejnosti sokolské, že i v našem zákoutí wisconsinském, v Manitowocu, probudil se v poslední době utěšený a slibný ruch sokolský. Mládež zdejší z vlastního popudu, z pouhé lásky ku cvičením tělesným, o nichž ví, že jsou jí k značnému prospěchu, jak tělesnému tak i duševnímu, na zdraví, síle i na mravech, počala pravidelně cvičiti a sice každého pondělí a čtvrtku v zdejším „Opera House“, v němž jest sňk ku cvičením sokolským velmi příhodná. Dosud navštěvuje cvičení pilně 12—15 dospělých mladíků a 18—20 žáků.

Chuti z nich má do cvičení každý dosti, jen jim schází na dobrém návodu, kterého by jim mohl dáti dobrý cvičitel. Toho by zde bylo velmi zapotřebí a některý Sokol z východu tělocviku znalý mnoho by nám zde prospěl, kdyby k nám zajel a zde naše hochy se sokolským tělocvikem seznámil. Ač jeví se u našich dosavadních cvičenců mnoho dobré vůle a horlivého zápalu pro tělocvik, tu schází jim skoro úplně známost českého tělocvičného názvosloví a bez této nelze zatím pomýšleti na zavedení toho pravého ruchu sokolského, jenž podmiňuje znalost soustavy sokolské.*

České mládeže jest zde dosti značný počet a z té by se jich mnoho přihlásilo pod prapor sokolský, když by se nynějšímu hnutí dostalo schopného vůdce v cvičiteli, který by k nám z některé ze starších jednot sokolských zavítal.

Zatím byl u nás učiněn dobrý počátek a soudě dle nadšení, jaké u cvičitelů pro tělocvik se jeví, mám za to, že činnost sokolská tak horlivě počatá neutuchne, ale že domůže se žádaného upevnění a zajištění do budoucnosti náležitou organizací.

Dosud cvičí Sokol zdejší jen na hrazdě a bradlech i pěstuje skok do dálky a do výše.

* P. R. Některý z našich Sokolů new-yorských neb chicagských, který jest schopen úřad cvičitele zastávat, mohl by snadno a bez hmotných obětí prospěti sokolskému hnutí v Manitowocu.

V době nejbližší chce si zaopatřiti koně a tím nabudou cvičení jeho větší poutavosti a rozmanitosti.

Doufám, že příště budu moci Sokolstvo zpravit o tom, jak Sokol Manitowocký zdárně pokračuje na dráze, již tak rázně nastoupil.

Na zdar! Jan Klus.

V Omaze, Neb. dne 2. listopadu 1890.

Na zápasistiše našeho národního života vstoupil nový činitel — sbor sokolský, o jehož vzniku mohu jen tolik sděliti, že povstal zcela neočekávaně a zrozen se jeho bylo překvapením pro naši českou veřejnost. Nový tento sbor, jenž si dal jméno Těl. Jed. Sokol Tyrš, čítá přítomně 68 členů a líší se od stávajících sborů tím, že přijal do svých pravidel užívati stejno kroje v Čechách nošeného; dále tím, že udílí podpory nemocným členům.

Zajisté že každý našinec uvítá rád zprávu o vzniku dobrého českého spolku, ať jakéhokoliv, však za poměrů zdejších, a za okolností, jak nový sbor povstal, nelze jej schvalovati. Kterýkoliv z našich krajanů, chce-li se účastniti tělocviku, je vítán ve sboru našem an tělocvična naše není dokonce přeplněna, mohouc poskytnouti dosti místa ještě i pro trojnásobný počet cvičících než jest dosavadní, a vzhledem k tomu, že naše spolky školní a zpěvácký v pravém slova smyslu bídne živoří, vinou jediné lhostejnosti a netečnosti našeho občanstva, je založení nového spolku sokolského naprosto nemístné, když se tím síla ostatním spolkům ubírá.

Nejsem také daleko od pravdy, povím-li, že vznik jmenovaného sboru souvisí s naším nedávným přesídlením se, a i to budí zde poznamenáno, že nechybí novému sboru na členech, kteří nechavše se pro neplacení příspěvků od našeho sboru vyloučiti; nový zřizovati počali.

Bude-li ostatně nový sbor v myšlence sokolské pracovati a stane se spolkem užitečným, nebude záležeti na jeho vzniku a ze zdárného pokroku jeho může se pak každý upřímný rodák těšiti.

Na den 27. listopadu chystáme divadelní kus „Furiant“ ve prospěch povodní střížených v Čechách, a na den 1. ledna veřejné cvičení.

Dívčí sbor tělocvičný ochabuje poslední dobou ve své původní horlivosti v pěstování tělocviku. Doufejme, že přátelské upozornění postačí, aby dřívější čilost ve středu jeho zase zavládla. Dne 16. října byl jím uspořádán ples.

Na zdar! J. Ráček.

V Milwaukee, dne 3. listopadu 1890.

(Z Dívčí Těl. Jed. Sokolek.) Posud málo zpráv bylo sděleno veřejnosti o naší Dívčí Těl. Jed. Sokolek, i mám za svoji povinnost několika slovy se zmíniti o činnosti milwauckých českých dívek, které v Jednotě Sokolek působí, snažíce se úkolu svému dostáti po příkladu bratří Sokolů. Cvičíme jednou za týden, každou středu v české síni. Cvičení bývají pilně navštěvována a každá z nás ráda se tuží různými cviky, vědouce že tím sobě a svému zdraví prospívá. Nejpilnějšími cvičenkami jsou Sokolky: M. Hahnova, A. Petránkova, J. Šislerova, R. Menclova a F. Soukupova.

Doufám, že v brzkou každá česká dívka nahlédne jak blahodárným jest tělocvik a pak bude kruh náš značně sesílen a rozmnožen četnými novými Sokolkami.

Ku dni 13. prosince t. r. připravuje se Jednota Sokolek k veřejnému vystoupení, jež bude pořádáno ve prospěch povodní střížených bratří v Čechách. Bude to poprvé co veřejně před obecenstvo předstoupíme a tu ovšem se snažíme ze všech sil aby tento prvý náš podnik setkal se co možno se zdarem, jenž vzhledem k účelu za jakým vystoupení své uspořádáme, lze předpokládati za zajištěný. Posud zde byla pořádána pouze jedna zábava k zmíněnému účelu sborem besedním a jelikož s jiné strany více se k účelu onomu nepodniká, chceme my slabé dívky samy přispěti k němu seč budeme. Přijavše za své heslo „V myslí vlasti, v srdci smélost, v paži

sílu“, chceme osvědčiti že skutečně vlasti svoji v myslí chováme, což doufám nejlépe dokážeme pořádající zábavu ku podpoře nešťastných bratří ve vlasti. Chceme aby prvě naše vystoupení se stalo zábavou v skutku sokolskou a ryze českou, po jakéž již dávno toužíme. Se sokolským „Na zdar!“

Ludmila Kľofandova.

V Chicagu, dne 4. listopadu 1890.

(Ze sboru Plzeňských Sokolek.) Jest mi potěšením tuto sděliti že sboru našemu stále přibývá na počtu členkyň, škoda však že nepřibývá tím i počtu našich cvičenek. Uznávám, že není možno, každé dívce navštěvovati pravidelně cvičení, neboť mnohá musí večer pracovati, neb přijde z práce příliš pozdě a pak jim již nezbude času aby šly ještě do cvičení, ale mímám že těch, které z nás mají volného času večer dost, jest přece více než těch několik, které bývají pravidelně dvakrát za týden cvičení přítomny.

Žádná ze Sokolek neměla by zapomínati, že povinna jest cvičiti chce-li slouiti právem Sokolkou, i měla by býti toho pamětlivou, že cvičením znamenitě prospěje svému zdraví. Zvláště ty dívky, které musí po celý den seděti, neměly by se cvičení vzdalovati, neboť těm jest pěstování tělesných cviků skoro tak potřebno jako třeba jim jest vzduchu k dýchání. Doba tělesného vývoje a vzrůstu nikdy se nevrací a která dívka v této době nevěnuje žádné péče tomu, aby si zajistila zdraví pro leta budoucí, tu pozdě pak bude naříkati až choroba ji bude trestati za tuto liknavost. Dívky americké návodem rozumných lékařů a lékařek chápou se čile tělocviku a ženských gymnasií četně po zdejších městech přibývá. A tu myslím, že bychom my, dívky české, dcery národa vždy statečného a tělesně otužilého, neměly zůstávati v tomto chvályhodném hnutí pozadu. My co Sokolky měly bychom co nejčtetnější návštěvou cvičení dokázati, že si tělocviku skutečně vážíme, i že víra naše, že pěstování tělesných cvičení odměňuje každého tím nejdějším pokladem: zdravím, jest pevnou a nezvratnou.

Jen hojnou činností a horlivostí sokolskou popilme za cílem, k jehož dosažení jsme slíbily pracovati přihlásivše se k praporu sokolskému. Na zdar!

Emilie Caba-ova.

V Chicagu, dne 10. listopadu 1890.

(Ze sboru Těl. Jed. Sokol Čechie.) Již déle tomu, co jsem nepodal žádnou zprávu o činnosti našeho sboru, avšak nyní mohu podati zprávu potěšující. Těl. Jed. Sokol Čechie bude mít vlastní tělocvičnu. Poslední dobou jsme byli nuceni snášeti všeliké nepříjemnosti skrze náš útul, kde máme odbývati schůze a cvičení. Z místnosti kde Sokol Čechie byl v nájmou od počátku založení sboru, byli jsme vypovězeni. Z jaké příčiny, nemůže z nás nikdo určitě říci. Zdali snad skrz to, že Sokolové se poslední dobou přestávali zdržovati po schůzích neb po cvičení v hostinci majitele naší sborovny, aneb skrze to, že jsme odbývali poslední veřejné cvičení v místnosti jiné, poněvadž najatá cvičirna pro veřejné cvičení byla příliš malá; o jiných příčinách nevíme. Byvše vypovězeni, odstěhovali jsme se do místnosti jiné, kde cvičíme, avšak jinde máme schůze, odbývajíce je v místnosti české školy 16. wardy. První dobou po přestěhování myslili jsme že nám nová místnost postačí jako dřívější. Avšak majitel místnosti, kde odbýváme nyní cvičení, jest čím dále tím méně dbalým na pořádek a čistotu v síni, a tu prach z nečisté podlahy příliš cvičitel obtěžuje. I usnesli jsme se tedy ve schůzi odbývané dne 11. října pokusiti se o to, pomoci si ku vlastní tělocvičně. Výbor stavební, který záleží z členů: Fr. B. Křenka, Fr. Chmatala, V. Husáka, Em. Beránka a V. Kudrle, zakoupil již 2 loty na ul. Emma blíže Milwaukee ave. za cenu \$3.600. První částku jakou majitel požadoval složili jsme hned, a ostatní má býti zapláceno do 1. května příštího roku. V krátkém čase budeme pořádati výstavu ve prospěch postavení tělocvičny. Jak budeme mít pozemek zaplácený, začne se hned se stavbou a tak my-

slíme že do roka si pomůžeme k vlastní tělocvičně. Musím též oznámiti že hodláme zde založiti dívčí Těl. Sbor, a jak se doslychám přihlásil se již hezký počet dívek, které k tomuto sboru přistoupiti chtějí. Na zdar! P. Churaň.

V New Yorku, dne 8. listopadu 1890.

V minulém dopisu svém jsem slíbil, že se zmíním o výsledku banketu, jež pořádala naše Jednota dne 11. m. m. Mínil, že program nebyl takovým, jakým býti měl, však možno mi říci, že při smíšené té zábavě bavili jsme se výborně v kruhu bratří a známých až do pozdního rána. Náš dramatický odbor sehrál nám při příležitosti té frašku „Manžel bez ženy“, jež všeobecně se líbila. Po té zasedlo se k společné večeři a později byly rozdány odměny nejpilnějším 4 Sokolům za právě minulý rok. 1. vyznamenání dostalo se Sokolu F. Jíchovi, 2. F. Bartuňkovi, 3. F. Novotnému a 4. F. Halovi. Co odměny byly rozdány dva stříbrné monogramy a dva zlaté odznaky co jehlice do šálky. Dále darován byl br. Mandovi stříbrný přívbor na upomínku pořádaného výletu do Short Hill Jednotou naš k jmenovanému bratru. Pak tancem ztrávili jsme zbytek onoho přátelského večírku. — Další důležité pro nás jest, že svolávání jsou new-yorské spolky k postavení společné budovy, jež by vyhovovala potřebám všech spolků. Sokol připojil se též, neboť s naší vlastní tělocvičnou to jde zvolna ku předu, a takto bychom nabyli dříve místa ku cvičení, jehož zde postrádáme, obzvláště v hořejší části města. Jednota zvolila tříčlenný výbor, jež účinkuje při svolání veškerých spolků. Doufám že bychom si tak k tělocvičně pomohli dříve. — V těchto dnech pořádali jsme zkoušku do prozatímního družstva k závodům Nár. Jed. Sok. v Milwaukee určeného. Na zdar!

Aug. Tesař.

V Milwaukee, Wis., dne 9. listopadu 1890.

Sbor „Věrní Bratři Sokol“ povolil cvičencům svým založiti bubeničský odbor, který má sloužiti k tomu účelu, aby při vycházkách sboru V. B. Sokol členy jeho doprovázel. K zařízení potřeb pořádku tento bubeničský odbor v sobotu dne 22. listopadu t. r. besedu, v níž též „Besední sbor“ účinkovati bude. Zdejší „Besední sbor“ pořádal ve prospěch povodní stížených rodáků v Čechách divadlo a dnes zasláno bylo p. V. Náprstkovi zl. 400 r. č. co čistý výnos, ku kterémuž sbor V. B. Sokol jak návštěvou tak odebráním lístků značně přispěl.

V poslední svolané schůzi zvolil již sbor V. B. Sokol dvanáctičlenný výbor, by tento konal již od nynějška přípravy ku závodům N. J. S. pro příští rok, a tento výbor zabezpečil sobě nejpříhodnější park k tomu účelu na dni od 20. do 24. srpna 1891. V tomto parku bývají odhývána velká okrsková a státní cvičení turnerů a jest v něm pro tělocvik vše co nejlépe zřízeno.

Sbor Sokolek pilně cvičí, a zdárně pokračuje, bylo by si ale přáti, aby co nejdříve zmohutněl, neb na počet zdejších dívek jest jich velmi málo. Sokolky měly by rozvinouti čilou agitaci mezi svými družkami, tak aby Sokolek v příštím roce mohlo aspoň 100 veřejně vystoupiti. Doufám, že jak sbor V. B. Sokol, taktéž sbor Soko-

lek se všemožně přičiní, by úkolu svému co možno dostály.

Se sokolským pozdravem „Na zdar“!

F. Kaplan.

Řadná schůze V. V. N. J. S. v Milwaukee.

V Milwaukee, dne 5. listopadu 1890.

Za nepřítomnosti starosty zahájil schůzi náměstek S. T. Gresl.

Protokol z minulé schůze čten a přijat s opravou — „Těl. Jed. Sokol Fugner v Chicagu se tázala na podmínky vstupné k N. J. S.“ — Skutečná přihláška této jednoty předložena byla teprve v dnešní schůzi.

Sokol H. Kratochvil omluvil svou nepřítomnost v minulé schůzi nemocí.

Následující sbory zaslaly svůj souhlas ku vydávání Sok. Am. od 1. ledna 1891 o 12 stránkách bez obalu: T. J. S. v St. Louisu, T. J. Sokol v Chicagu, T. J. Čechie v Chicagu, T. J. Sokol v South Omaha, T. J. Čech v Clevelandu, O., Plzeňský Sokol v Chicagu, T. J. Sokol v New Yorku, a Jednota Cedar Rapids Sokol.

Jelikož již většina sborů jmenovaný souhlas dala, bude dle toho Sok Amer. v příštím roce o 12 stránkách bez obalu vydáván, zároveň jmenován výbor H. Kratochvil, Fr. Kaplan a K. Jiran ku vypracování nové vyhlášky pro tisk tétož listu.

V. V. vzal návrhy rozličných sborů, by časopis dle potřeby byl ilustrován v úvahy, a chce dle možnosti přání tomu vyhověti.

Na základě zprávy účetního výboru z předěšlé schůze, jednatel požádal Jed. Tyrš Cedar Rapids Sokol o vyrovnání; jmenovaná jednota neplatila k V. V. žádné poplatky po celý čas roztržky v N. J. S. Na dotaz též jednoty, musil-li celou pozadu stojící částku platit, rozhodl V. V., že jest skutečně pozinna veškeré čtvrtletní příspěvky a vstupné za členy, jež mezi tím časem přijímala, zaplatit, jediné za časopis, od měsíce února b. r., kdy byla New-Yorským V. V. suspendována, až do sjezdu clevelandského platit nemusí, poněvadž jí tento zasílán nebyl. Poplatek v sumě \$21.83, jež byl s poslední čtvrtletní zprávou od Jednoty Tyrš Cedar Rapids Sokol zaslán, čten jest co úplatek na starý dluh.

Pořadatele Sokola Amer. jež si přeje nový adresář, má jednatel požádati, by si knihu k němu zaopatřil, adresář sestavil a účet za týž V. V. zaslal.

Příjem:

Těl. Jednota Blesk se čtvrtletní zprávou	\$27.40
Plzeňský Sokol	67.83
T. J., Chicago	40.65
T. J. S. Čech, Cleveland	17.00
V. B. Sokol	18.80
T. J. S. Fugner L. J. C.	5.36
J. Tyrš Cedar Rapids Sok.	21.83
Uhrnem	\$198.87

Vydání:

Za 3000 výtisků stanov a zásylku	\$57.53
Čtvrtletní služné pořadatel Sok. Amer.	
čís. 8., 9. a 10. roč. XII.	25.00
Za tisk S. A. č. 10 a zásylku 1700 výtisků	36.34
Za poštovní lístky a jich tisk	14.00
Za lis. štětec a j.	5.60
T. J. Čech námjem ze síně při sjezdu clevelandském	8.50
Čtvrtletní služné jednateli P. V. Šislerovi	18.75

Poštovní výlohy..... 1.91
T. J. Blesk vyslanci do sjezdu výlohy... 42.00

Uhrnem..... \$209.63

Hotovost V. V.

Přebytek z minulé schůze..... \$555.37

Zbývá na hotovosti \$544.61

K. Jiran, tajemník.

Tiskařům ku povšimnutí.

Zvláštním hlasováním jednot sokolských zrušeno bylo vydávání časopis „Sok. Am.“ v obalu. Z té příčiny činí tímto V. V. N. J. S. ve Spoj. Státech novou vyhlášku na obstarání tisku jmenovaného časopisu pro rok 1891.

„Sokol Americký“ má vycházeti co měsíčník dne 15. každého měsíce ve velikosti 9 při 12 palcích o 12 postupně číslovaných stránkách, stránka o třech sloupcích bez rámece.

Jakost papíru, jakož sazba má býti táž, jaké až dosud pro jmenovaný časopis upotřebováno bylo.

Počítáno budíž za 1600 výtisků pravidelného vydání a zvláště za každých dalších 100 výtisků každého vydání, jakož i přílohy, kdyby takové bylo třeba vydati.

Nabídky musí být zaslány nejdéle do 1. prosince t. r. pod adressou:

K. Jiran, 1115 Cold Spring Ave.

Milwaukee, Wis.

Poz. Pány ucházející budíž na uzavřené obálce učiněna poznámka, že obsahuje nabídku na obstarání tisku „Sokola Amerického“.

K. Jiran,

Tajemník V. V. N. J. S.

Oznámení.

Nová, úplně zachovalá bradla se železným spodkem zařízeným k upevnění do podlahy prodá Těl. Jed. Sokol v New Yorku, N. Y. Blíží sdělí Tom. Beneš, 607 East 12th St., New York, N. Y.

Tělocvičné náradí koupí

Těl. Jednota Sokol Čecho-Moravan ve Flatonia, Texas. — Přihlášky s popisem ku koupí nabídnutého náradí a s udáním jeho ceny budíž zaslány pod adressou:

J. Dvořák, P. O. Box 172

Flatonia, Fayette Co. Tex.

Listárna redakce.

Sokolu F. B. Dopisy a články zaslány do Sokola Amerického nejsou měněny, některé však bývají nutno upravit.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

VÝKONNÝ VÝBOR: Ant. Kolman, starosta; Tomáš Gresl, náměstek starostův; P. V. Šisler, jednatel (334—11th St.); Karel Jiran, tajemník; F. Kaplan, pokladník; A. Pittner, J. J. Šisler, Fr. Moudrý, H. Kratochvil.

Česko-Americký Sokol, Chicago. F. Kašpar, 537 Blue Island Av.

Plzeňský Sokol, Chicago; taj. Otto Chvalovský, 601 Centre Ave.

T. J. S. Sokol, St. Louis, Mo.; taj. Jan Tříska, 1867 So. 11th St.

T. J. Sokol, Chicago; taj. J. E. Zárobský, 204 W. 12th St.

T. J. Čechie, Chicago; taj. Petr Churaň, 47 Emma St. Chicago, Ill.

Věrní Bratři Sokol, Milwaukee, Wis.; P. A. Vaněček 686 6th St.

T. J. okol, Omaha; taj. J. A. Hospodský care of Pokrok Západu

T. J. S. Praha, Town of Lake, Ill.; taj. T. Vonášek, 4736 Wood St.

Těl. Jed. Sokol, New York; jednatel Tom. Beneš, 607 East 12th St.

Sok. Jed. Blesk, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

Těl. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; jedn. J. Janeček, 698 Antonine St.

S. J. Svornost, Morrisania; jednatel Fr. Karásek, 953 Tinton ave. near 163rd St. N. Y. City.

Jed. Tyrš Cedar Rapids Sokol, Cedar Rapids Ia.; K. Mojžíš 190, 12th avenue.

T. J. S. Fugner, Lg Island City N. Y.; V. Vančura 59 Dbevoise Ave.

T. J. S. Čech, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.

T. J. Sokol So. Omaha, Neb.; taj. Jan Franěk, 24 & R. St.

T. J. S. Westfield, Mass. V. Březina, 97 Meadow St.

„SOKOL AMERICKÝ“, časopis Sokolstva česko-amerického.

Vychází dne 15. každého měsíce v Chicagu, Ill.

Nákladem Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské.
Karel Štulfk, pořadatel.